

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 359/2026
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Вере Пејић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину Кж1 29/25 од 02.12.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 1/26 од 23.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Вере Пејић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину Кж1 29/25 од 02.12.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 1/26 од 23.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку К 66/24 од 03.07.2025. године окривљена АА, на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП, ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, јер дело за које је оптужена, по закону није кривично дело, а нема услова за изрицање мере безбедности.

Истом пресудом приватни тужилац ББ, ради остваривања имовинско правног захтева, упућена је на парницу и иста је обавезана да окривљеној АА надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 216.000,00 динара, као и да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 29/25 од 02.12.2025. године усвајањем жалбе пуномоћника приватног тужиоца ББ преиначена је пресуда Основног суда у Мајданпеку К 66/24 од 03.07.2025. године и окривљена АА је оглашена кривом због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и осуђена на новчану казну у износу од 40.000,00 (четрдесетхиљада) динара, коју је дужна да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде и одређено је да ће суд, уколико окривљена наведену новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном

затвора, тако што ће за сваких 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом обавезана је окривљена АА да Вишем суду у Неготину на име паушала плати у износу од 7.000,00 динара, а приватном тужиоцу ББ, на име трошкова кривичног поступка износ од 459.500,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а приватни тужилац ББ је ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ 1/26 од 23.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Вишег суда у Неготину Кж1 29/25 од 02.12.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Вера Пејић, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе због кривичног дела из члана 170. став 1. Кривичног законика и одлучи да трошкови кривичног поступка падају на терет приватног тужиоца.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Vere Пејић, је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

По налажењу Врховног суда из наведених законских одредби произилази да је бранилац окривљеног овлашћен на подношење захтева за заштиту законитости у правцу заштите права окривљеног, по пуномоћју окривљеног, које је сходно члану 72. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац дужан да поднесе органу поступка, без одлагања.

У списима предмета постоји пуномоћје које је предато Вишем суду у Неготину, из кога произилази да је по наведеном пуномоћју адвокат Вера Пејић била овлашћена да у својству браниоца заступа окривљену АА у поступку пред тим судом, до његовог окончања Кж1 и КжЗ.

Имајући у виду да адвокат Вера Пејић, уз захтев није предала пуномоћје за подношење овог ванредног правног лека, на основу кога се утврђује да ли је захтев поднет од овлашћеног лица, то је Врховни суд предметни захтев одбацио као недозвољен, налазећи да је поднет од стране неовлашћеног лица.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 482. став 1. и 483. став 1. и 3. ЗКП.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић